

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

12e

Xan Ghindán quisó casare
non tiña muller buscada
fuille facé-lo amore
á filla dā tía Juanā.

Boas noites tía Juana
en dónde vai a rapazā
vai buscá-lo ghas prá nuite
xā me pärece que tardā.

E neste entrou ā nenā
pola porta pärä dentro
boas noites Xan Ghindanhe
traioche no pensamento.

Pro ti dirásmo de risa
pro eu dighocho de veras
haich'un pouquiño que vinhe
tounche quentand'ās canelas.

E logho tés muito frío
nunca Dios che m'ā min derā
poda que queiras cāsare
aghora prá primavera.

E logho ā ti quén cho dixo
seica fui Noso Siñore
eu queríame casare
veño a facerch'o amore.

Eu tāmén che me casabā
pero pro vouncho a contare
quería facer un saio
teño ch'a lan por fiare.

Os sapatos todos rotos
o pano todo furado
se tés cartos comprā unse
cāsaremos de contado.

Teño tres crabās moi boas
unhä ovellā preñada
unha ghäliña que ponhe
os ovos apastorrados.

Xa sabes que son soliño
non teño con quen pärtire
ā riqueza non é muitā
per'häbemos de vivire.

Se mo qués dimo mosiñã
non téiah fasend'a burlã.

Fixeronll'as menisiónse
como se acostumbra
foronllah levar ó cura
que llah lese de contado.

O curã tãmén llas leue
no ofretorio dã misã
ã xente que as oíron
fartan'o corpo de risas.

O pädrin' e ia mädrinã
o cura e o sacristãhe
fartan'o corpo de risas
co conto de Xan Ghindãhe.

Do tod' o que se pasabã
el inda nadã sãbiã
cheghou o día da vodã
dixo que non o queriã.

Eu non seín o que lle pasa
iãh rapazas desta terrã
tirans'os homes a elas
no tempo de primavera.

Alertã nenas alertã
non caiades nã räteira
non vos fiedes nos homes
en cant' estades solteirãs.